

[Justitsministeren]

førerne har jo bl.a. gennem deres medlemskab af Færdselssikkerhedskommissionen været med til at forberede en række af de forslag, som her lægges frem. De har været drøftet og undersøgt grundigt.

Jeg er særlig glad for det, ikke mindst fordi lovforslagets tyngde ligger på de færdselssikkerhedsfremmende foranstaltninger, og jeg synes, at en række af de indlæg, der har været, afspejler en positiv og konstruktiv holdning.

Der har også fra nogle sider været kritiske røster i retning af, at forslagene ikke er vidtgående nok. Det vil jeg gerne vende tilbage til lidt senere.

Det væsentligste element i forslaget er som nævnt det færdselssikkerhedsfremmende. Sigtet er helt klart at reducere antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken, og det indeholder som bekendt forslag, der i vid udstrækning bygger på den handlingsplan, Færdselssikkerhedskommissionen har fremlagt.

Hovedelementerne i forslaget om ændret brug af sikkerhedsseler og forslaget om obligatorisk kørelys i dagtimerne har allerede givet anledning til en betydelig debat, og jeg var enig i det, fru Margrete Auken var inde på, at det nok er vigtigt nu, da der er en bred enighed om disse forslag, at vi så også alle sammen føler det som en fælles forpligtelse at informere om disse ting, at redegøre for baggrunden og sammenhængene, forklare, hvorfor der nu gennemføres forslag, som af nogle måske skønnes uforståelige, men som har et klart færdselssikkerhedsmæssigt sigte.

Jeg er også glad for den helhjertede opbakning, forslaget har fået – ikke mindst for børnene vil forslaget om sikkerhedsselerne indebære en væsentlig færdselssikkerhedsmæssig forbedring.

Den anden store færdselssikkerhedsfremmende foranstaltning er det, der ligger i obligatorisk brug af kørelys i dagtimerne. Også det er jo et forslag, som bygger på oplægget fra Færdselssikkerhedskommissionen, og jeg er glad for støtten. Det vil først og fremmest gøre bilerne mere synlige for medtrafikanter – og det gælder ikke mindst fodgængere og cyklister – og medføre, at mange trafikuheld kan undgås.

Flere har været inde på – jeg tror, det var hr. Erling Christensen, der nævnte det først – at der her kan ligge en risiko for de svage trafikanter, en risiko for, at bilisterne bliver mindre agt-

pågivende over for cyklisterne, som jo fortsat vil kunne køre uden lys.

Hertil vil jeg kun sige, at der er, så vidt jeg ved, ikke nogen undersøgelser, som peger i retning af, at bilisternes agtpågivenhed skulle blive nedsat i de situationer. Undersøgelser har tværtimod vist, at netop de svage trafikanter, fodgængere og cyklister, har store fordele ved, at bilerne bedre kan ses. Fodgængere og cyklister har jo særlige muligheder for meget hurtigt at ændre fart og retning, så altså som sagt, der er ikke noget, der statistisk underbygger de betænkkeligheder, som jeg synes hr. Erling Christensen fremførte helt med rette, men som der altså ikke er noget der taler for.

Det er også rigtigt, at kørelys måske under særlige forhold kan blænde. Hr. Knud Lind var inde på, om man så blev lysnarkomaner, var det vist udtrykket var, altså spørgsmålet om, at man ligesom vænner sig til det og der derved sker en devaluering. Forsøg har ikke hidtil kunnet bekræfte, at det skulle være et reelt problem, men jeg går ud fra, at vi under det efterfølgende udvalgsarbejde kan få lejlighed til at se, om der skulle ligge nogle undersøgelser og analyser enten fra Danmark eller fra udlandet vedrørende dette område.

Så har en del af debatten koncentreret sig om ønskenummerpladerne, og dér vil jeg for en ordens skyld sige, at det er et tilbud, det er en mulighed, men det er så sandelig ikke nogen forpligtelse, og jeg må sige, at jeg synes, det er naturligt, at vi gennemfører dette forslag i Danmark.

Selve prisen har vi forestillet os skulle ligge i størrelsesordenen ca. 8.000 kr., et ganske betragteligt beløb kan man sige, men uanset det er det fornemmelsen, at der nok vil være en del, der vil være indstillet på at betale dette beløb.

Når vi i forslaget har anført spørgsmålet om fradragsretten, er det ikke en særlov eller en særordning, der indføres i forbindelse med dette forslag, og jeg er i virkeligheden ked af, at det pludselig gik hen og blev et centralt tema i debatten. Det, vi taler om, er jo, at virksomheder i forbindelse med reklameudgifter og tilsvarende udgifter har en helt naturlig fradragsret, og da man i forbindelse med fremsættelsen af forslag altid vil være forpligtet til at pege på de økonomiske konsekvenser af forslaget, har jeg fundet, det var naturligt at pege på, at der i givet fald kunne blive et højst sandsynligt mindre